

Några ord
om
Hydrometridernas öfvervintring.

Af
O. M. Reuter.

I Entomologiske Meddelelser, pp. 81 ff. ingår en intressant redogörelse för vattenlöparenas, Hydrometridernas »Färden og Leven«, af Fr. Meinert. P. 95 säger författaren: »Vandløberne overvintre vistnok som fuldkomne Dyr« och längre ned: »Hvor de overvintre er ikke saa let at afgjøre«, därvid framhållande att visserligen en observation af Fallén »synes tyde paa en Overvintring i eller under Vandet«, men att andra omständigheter dock tyckas tale emot ett sådant antagande. Att dessa djur i båda könen öfvervintra såsom imagines framgår däraf att man finner utbildade hanar och honor på våra vattensamlingar, så snart de afkastat sitt istäcke. Däremot tror jag icke att de någonsin öfvervintra i eller under vattnet och de betänkligheter, författaren framhållit mot ett sådant antagande, synas mig fullt berättigade. Falléns anförde observation vidhänder äfven blott det faktum, att han af *Velia currens* funnit flere individer af den vinglösa formen (icke larver) löpande på vattnet i en skogskälla den 21 december 1808, under det marken rundt omkring var

frusen och snöbetäckt. Detta bevisar således intet annat än att denna art icke då ännu gått i vinterquarter.

Såsom upplysande med afseende å Hydrometridernas öfvervintring torde emellertid förtjena att omnämnas ett fynd, som jag gjort för flere år sedan under en i början af mars, då isen ännu låg, till Degers i närheten af Helsingfors företagen exkursion. Vid lösgörandet af mossa vid roten af en granstubbe inne i en skog fann jag nemligen under mossan en orörligt liggande hane af *Hydrometra* (rättare: *Gerris*) *lacustris*. Stället, där fyndet gjordes, var temligen långt aflägsset från några vattensamlingar. Hemförd i ett glaströr, qvicknade insekten snart vid och lefde sedan länge i mitt rum. Jag antager därför att hithörande arter öfvervintra såsom imagines på land, dolda under något värmande täcke, såsom i detta fall mossan, och att de ofte nog i och för öfvervintring begifva sig rätt långt bort från de vattensamlingar, hvilka ditills utgjort deras stamhåll. Den omständighet att man så sällan träffat dem i vinterdvala torde bero därpå att de redan tidigt vakna upp därur och lemna sin vinterboning samt att entomologerna i allmänhet icke göra några exkursioner under den tid, dessa djur ännu befinna sig i sitt ide. En observation, liknande min och äfven hänförande sig till *Gerris lacustris*, anföres för öfrigt af J. W. Douglas i »The Entomologist's Monthly Magazine«, vol. XIX, p. 20. Den engelska författaren berättar nemligen att han den 17 mars 1882 en half (engelsk) mil från något vatten vid upprifvande af mossa anträffade en öfvervintrande individ af denna art och han påpekar skildt det långa afståndet från vattnet, då »arten vanligen öfvervintrar nära till det vatten, på hvars yta den lefvt«, men alltså i alla fall på land.

Helsingfors, den 25de oktober 1887.
